

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Cultus cura. in fluctum ponere crines. reuocare vndis. morbus virtutis
nomine. leporem tollit. pedibus pinsare manus. ludere fulto. disponere
palmas terrae spem credere in annua vota. Manilius locis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

dicenda fuerunt, primum vt Herodianus emendaretur. deinde, vt rescripto sua verba seruarietur, & nonnihil explicarentur. postremo vt Codicis Iustiniani orae, variarum lectionum ineptis operatae, tandem illis liberentur. quibus illud tam est addendum, in eodē illo rescripto, veteres libros pro *Iuliano Liciniano*, habere, *Hilario Liciniano*: vt etiam, *Aelio*, non, *Opelio*, & *restitui*, non, *restituere*: quae manifeste meliora sunt. Superest vt monēa apud Iulium Solinū, ipsa statim praefatione, *Aduenti*, nomen mutari non debere. cum illud in veteribus libris alij testentur reperiri: & ego de quatuor antiquissimis membranis, cum quibus prae eum scriptorem comparavi, idem habeam facti. quamquam Martino Antonio Delrio, iuueni supra aetatem erudito, & mihi fraterna amicitia, ex domestica consuetudine primū orta, deinde mea, de *Oxymia* illius indole & virtute, iudicio confirmata, amico, aliter aliquando, re fortassis non satis examinata, visum fuisse, non ignoro.

*Cultus cura. in fluctum ponere crines. reuocare
indis. morbus virtutis nomine. Leporem tollit.
pedibus pinsare manus, ludere sulco. dispo-
nere palmas. terrae spem credere in annua
vota. Manibus locis aliquam multis em-
culatus.*

CAPVT. IX.

SAEPTE mihi Manilius est molestus: verecundus & ego vli. sed tamen siue mihi, siue illi, seu potius vtrique nostrum, hanc stat minuere molestiam. hoc tantum animo aegre est, quod, cum infini-

Ant. Mureti
Varia Lectione
LIII
28

infinita ei adimam menda, plura tamen semper
restare comperior. Quod itaque in eo scribitur:

*Illis cura sui vultus, frontisque decorae
Semper erit; tortosque in flexum ponere crines;*

Aut vndis reuocare, & rursus vertice denso

Fingere, & appositis caput emutare capillis,

Punicibusque cauis horrentia membra potire.

Manilius
lib. v. vers.
CXLVI.

emenda, si me, me autem? immo si veteres libros
audis:

Illis cura sui cultus frontisque decorae

Semper erit; tortos in fluctum ponere crines,

Aut vndis reuocare comas, & vertice denso

Fingere.

mox: *Naturae pudet, atque hauriat sub pectore caeco* ibid. vers.
CLIII.

Ambitio: & morbum virtutis nomine vitant.

corrige: *— & morbum virtutis nomine iactant.*

Notum enim est; *virtuti vnicuique finitimum vi-*

tium reperiri; & sub nomine virtutis frequenter

delitescere. deinde?

Septima pars Leporemque tollit: quo sidere natis ibid. vers.
CLIX.

Vix alas natura negat, volucrisque meatus.

scribe: *Septima pars Leporem tollit. q. s. n.*

sic posterius dixit:

Ultima pars magni cum tollitur ore Leonis. ibid. vers.
CLX.

Non longe abiero:

Ille pilam celeri fugientem reddere planta,

Et pedibus pensare munus, & cadere saltu,

Mobilibusque citos ictus glomeratae lacertis.

hic vitium non iam delitet, sed manifeste se pro-

dit. quo enim illud, *pensare munus* vt de numeris

interruptis nihil dicam. scribe:

Et pedibus pensare manus, & ludere fulco.

in quorū vtroque, qui antiquā eruditionē inesse

non

non intelligit, & pinfore manus, huc admittentem non videt; eo sane meretur mitti, vbi aliud pinfore doceatur. sequitur:

*Ille potens turba perfundere cuncta pilarum,
Per totumque vagas corpus disponere plantas:
Ut teneat tantos orbis, sibi que ipse recludat,
Et velut edoctos inbeat volitare per ipsum.*

scribo:

*— turba perfundere membra pilarum,
Per totumque vagas corpus disponere palmas.
iam enim de plantis ea, quae superius emendauimus, posuerat: utque de manibus loqueretur, reliquum erat, subinde:*

*Nunc cancro victra canam: cui parte sinistra
Consurgunt ingulae, quibus aspirantibus ortus
Te Meleagre colunt.*

Ibid. vers.
CLXXIV.

leue vitium; nisi in grauisimo poeta sententiam edideret, quae sibi constabit, si scripseris:

— quibus aspirantibus ortus

Te Meleagre colunt.

infra:

Ibid. vers.
CCXLVII

*Nec solum terrae spem credit inania vota:
Annonae quoque vectigal, mercesque sequuntur.*

scribe:

Nec solum terrae spem credit in annua vota.
Varie per hunc poemam vagamur; nec vno loco consistimus. Neque vero quae existimet, ea, quae nobis praetereunt, sana esse, & vitio nullo laborare quin potius, quo plures morbos detegimus, eo etiam plures & grauiore oculi, & à nobis praeteriri, vnumquemque volumus credere.

Memoria

Ant. Mureti
Varia Lectorum
LIII
28